

GENERALITAT DE CATALUNYA

PRESIDÈNCIA

COMISSARIAT DE PROPAGANDA

Avinguda 14 d'Abril, 442 bis

: BARCELONA

: Telèfon 82215

COMUNICAT DE PREMSA

EDICIO CATALANA - Nº 360 - Barcelona, 29 de Novembre de 1937

Els Bombers Catalans a Madrid

Allà cap al caldemunt de Recoletos o la Castellana, hem vist un rètol de roba vermella, escrit en català. "Els bombers catalans saluden als seus germans de Madrid", és la seva inscripció. D'un pal posat damunt l'arcada de la porta, penja la bandera catalana, les quatre barres sang i or, que en aquest Madrid heròic significa que Catalunya és al seu costat.

Dintre hi hem vist unes bombes, uns cotxes amb llargues escales, i altres coses que són pròpies d'aquests herois anònims que risquen la vida a cada moment per tal de salvar la dels seus semblants.

Els bombers parlen català. Són de Sabadell i de Mataró. La seva cara, el seu tarannà, no defrauda a ningú. Són ben catalans. Aquests bombers catalans, ja fa molts mesos que presten servei a Madrid en prova de solidaritat amb els seus companys de la capital de la República. Per Madrid han passat els bombers de moltes viles catalanes i hi passaran tots i tornaran.

-Teniu molta feina? -els hem preguntat.

-Veureu...ens diu l'interpel·lat amb una certa flema. -Tanta feina com obusos tiren ells.

-quin dia heu treballat més?

-Un dels primers dies d'aquest mes, que ens llançaren mil cent obusos. Ja no sabiem per on començar i queien per tot arreu.

-Heu salvat molta gent?

-Fem el que podem. Hem vingut ací a treballar i no tenim jornada. Sempre som a punt. En el moment que cau la primera "castanya" ja som al carrer. La mateixa explosió ens guia. I d'allà a un altre lloc, i així seguim fins que es cansen ells de tirar.

-Es que vosaltres no us canseu?

El bomber català que interroguem es va animant i ens diu:

-Es que tal vegada els que són a la trinxera es cansen? Doncs tampoc nosaltres tenim perquè cansar-nos, ni ningú. No es pot pensar en descansar en tant que no haurem guanyat els feixistes.

El nostre interlocutor ens està dient el tò de veu i aviat hem fet rotllo. Entre els bombers catalans, n'hi ha un de madrieny que els ha agafat molta estima i que passa les estones lliures amb ells, i ens diu:

-Són valents aquests companys, i els bombers de Madrid els estem molt agraïts per la seva col.laboració. Després de les baixes que hem tingut, aquest ajut que ens presta Catalunya és molt d'agrair.

Uns dies després, aquests bombers catalans, vestits de gala, donaven colorit a l'Exposició de "Setze mesos de guerra", organitzada pel Comissariat de Propaganda a la "Llar del Combatent Català" a Madrid.

La bandera catalana ocupava tot un "panneau" del hall i en ella s'hi retallaven les siluetes del bombers catalans, amb els seus cascos lluent, satisfets, contents perquè els feia l'efecte que eren a casa.

I quan la seva satisfacció va assolir el grau màxim fou quan l'Alcalde de Madrid, Henche, els feu posar al seu costat en una fotografia, mentre deis....

-Són magnífics aquests germans que ens heu tramès de Catalunya...

EL PINTORESC - "L'Action Française" s'ocupa de la farsa de la No-Intervenció.

L'òrgan oficial del Duc de Guisa, pretendent al tron de França (7) s'ocupa en el seu número del 22 de Novembre, del que ell mateix qualifica de farsa de la no-intervenció. A primer cop d'ull, aquesta crua apreciació del diari monàrquic francès, podria semblar com a reveladora d'una coincidència de criteri entre ll' i nosaltres respecte a l'eficàcia del pintoresc Comitè de Londres. Tas més lluny d'això. Per a "L'Action Française", lo de l'incompliment del Pacte per part d'Itàlia i Alemanya és una grollera invenció dels "rojos", i els exèrcits italians que operen a Espanya sota les ordres directes de l'Estat Major de Roma, les grans masses d'aviació i artilleria alemanya, servides exclussivament per tècnics alemanys, que destrocaren Guernica i Durango i sembren cada dia la mort i la destrucció a les nostres ciutats, són altres tants productes de la nostra gran imaginació de meridionals...

Quan aquests senyors de la "Action Française" escriuen que la no-intervenció és una farsa, es refereixen al seu propi país, a la manca de compliments per part de França de les estipulacions del Pacte. I d'això ens en donen proves irrefutables, com la que motiva aquest comentari. En efecte, segons conta la fulla del pretendent, aquest que comença a merèixer la fama de Job, de quatre vagons destinats a cert centre militar francès, dos es perderen, precisament els que contenien material de guerra. Res més, i si bé el periòdic monàrquic afirma que la informació oberta per la policia no ha donat

cap resultat, l'Action Francaise treu pel seu compte les conclusions del cas, que són textualment les següents: "I el material robat deu haver arribat a aquestes hores, a l'Espanya roja". Així, tal com ho escolteu; a l'Espanya roja!

I això s'anaveis a encapçalar-ho amb el títol de "La farsa de la no-intervenció"

Hem d'agraciar al diari super-reaccionari, l'ajuda que acaba de donar a la nostra tesi sobre el desamparats que estem per les democràcies europees, ja que ~~montre~~ Franco reb l'ajuda oficial, oberta, descarada, dels governs feixistes, a nosaltres sols ens arriba algun que altre vagó, i això a condició de que vingui perdut....

EL DICTADOR PORTUGUES FA ASSASSINAR ELS ESPANYOLS QUE ES REFUGIEN AL SEU PAIS

El "Daily Worker" publica el següent comentari sobre Portugal:

"Tot el món sap que Portugal està ple de terratinents, clericals i industrials que lluiten pro-Franco.

El Dictador portugués persegueix amb rancor a tots els elements d'esquerra, i si en serva algun, de mala gana, i baix la més enutjosa de les vigilàncies, els aguanta per ésser gent que s'aprofita per a Treballs tècnics, que tant necessaris són a Portugal.

Però molts d'aquests, refugiats del territori franquista, han aprofitat la més petita ocasió per fugir de Portugal a França, Mèxic, Sud-Amèrica, i altres llocs.

Més, si algun d'aquests infeliços era detingut, els perversos portuguesos l'entregaven a les hordes falangistes de l'altra banda de la frontera i era fusellat sense formació de causa.

En molts districtes portuguesos les policies espiaven des de les muntanyes a aquests fugitius, i els assassinaven en territori espanyol i a pocs metres de la Frontera.

Entre Miranda del Duero (Portugal) i Alcanyices (Espanya), aquests observadors o espies portuguesos, assassinaren en un setmana a 30 espanyols que no havien comès altre delictes que el de cercar refugi.
